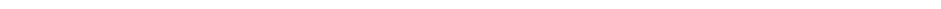

Osud

Danka Šárková

Příběhy na lehátko
Danka Šárková
Osud

Copyright © Danka Šárková 2014

ISBN 978-80-7486-174-1 (ePub)

ISBN 978-80-7486-175-8 (mobi)

ISBN 978-80-7486-176-5 (PDF)

Obsah

Až onkologie mi otevřela oči.....	5
Budu žít, máte smůlu	9
Drogy mě dostaly na úplné dno.	14
Měl jsem skoro tři promile.....	18
Mami, hoří!	22
Mícha to naštěstí vydržela.	24
Srážka se smrtí mi změnila život	29
S láskou jsme nevystačili, musel přijít rozum... alespoň na čas	33

Až onkologie mi otevřela oči

Zvládla jsem všechno. Po rozvodu jsem chtěla zajistit dětem stejnou životní úroveň, jakou měly předtím. V práci jsem trávila i s cestou deset hodin denně, pak přišly na řadu kroužky, úkoly, doktoři. Po nocích jsem dělala účetnictví. K tomu jsem se snažila dvakrát týdně zaběhnout do tělocvičny. Najednou jsem jednu sobotu ležela v bezvědomí na toaletě.

Mám dva syny Honzu a Petra. Starší, Petr, mi kdysi řekl, že si nedokáže představit, že bychom někdy měli být chudí. Vyrůstal od narození v rodině podnikatele, kde nebyl problém zaletět v létě k moři a zimní prázdniny strávit v Alpách na snowboardu. Otcem byl brán jako prvorozený syn, který jednou vše zdědí. Mladší, Honza, nepocíťoval lepší živobytí jako nadstandard, ale bral ho jako samozřejmost.

Bohužel předmět podnikání, který nás živil, měl svá úskalí a jednoho dne prostě exmanžel zkrachoval. Naštěstí neměla firma žádné dluhy. Jak začala fungovat, tak skončila. Postavila jsem se k tomu čelem a nastoupila v jedné účetní společnosti, jelikož účetnictví a administrativu jsem vykonávala po celou dobu fungování firmy. Hůře to nesl jednatel zkrachovalé společnosti, tehdy můj manžel.

„Nepůjdu někam makat! Dělat na nějakého poskoka. Nechat se buzerovat, že jsem přišel o pět minut později,“ umlátil mě vždy argumenty. Namísto řešení daného problému tím, že půjde do zaměstnání, se začal věnovat osmnáctileté přítelkyni, s kterou navštěvoval diskotéky, technopárty a různá restaurační zařízení. Rok jsem se mu snažila pomoci, prosila ho, aby šel k psychologovi. Odpověď byla vždy stejná: „K doktorovi potřebuješ ty!“

Na řadu přišel problematický rozvod, dělení společného jmění manželů a hlavně stanovení výše výživného na syny. Jelikož otec dětí nepracoval, soud mu vyměřil nejnižší alimenty.

Najednou jsem zůstala sama s dětmi. Petr navštěvoval sportovní školu. Mladší Honza měl svou soukromou učitelku na sólový zpěv. Naprostou samozřejmostí bylo, že jsem je všude vozila autem. Jsou tak